

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

LECȚIA 2: Mântuirea autentică și siguranța mântuirii

SCOPUL: Manifestarea trăsăturilor care caracterizează creștinul mântuit autentic

OBIECTIVE:

- I. Îmbrățișarea presupuzițiilor fundamentale ale evangheliei
- II. Trăirea noii identități în Cristos
- III. Manifestarea siguranței mântuirii și a trăsăturilor de caracter care o însoțesc

VERSET DE MEMORAT:

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință;
și aceasta nu vine de la voi,
ci este darul lui Dumnezeu;
nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”
(Efeseni 2:8-9)

I. PRESUPOZIȚII FUNDAMENTALE (CUNOȘTINȚE)

I.1. _____ PRIMULUI ADAM ADUCE MOARTE

Perspectiva iudeo-creștină asupra lumii și vieții postulează existența unui singur Dumnezeu, Creator și Susținător al tuturor lucrurilor, care a creat universul din nimic și ființa umană: bărbat și femeie, după chipul și asemănarea Sa: bună, perfectibilă și coruptibilă, cu voință liberă și autonomie relativă dar finită.

O citire atentă a Bibliei ne ajută să descoperim că din veșnicie, înainte de crearea cosmosului, Dumnezeu a avut un vis. Un vis mult mai mareț decât visul lui Martin Luther King și decât visul meu și al tău: „Un univers populat de fii și fiice de Dumnezeu.”

Legământul Creației stipulează o serie de _____ ale rasei umane împreună cu _____ și _____.

Scriptura, sau Revelația Specială, evidențiază faptul că Dumnezeu administrează împlinirea visului sau a planului Său prin intermediul unor legăminte. Termenul ebraic *berith* tradus prin *legământ* apare de 287 de ori în Vechiul Testament. Legământul, sau tratatul suzeran-vasal, documentul care gestiona relația dintre împărat și vasal era nenegociabil, fiind condiționat de ascultarea necondiționată a vasalului. Nu e deloc surprinzător că aceste caracteristici ale legământului suzeran-vasal le găsim și în legămintele făcute de Dumnezeu cu creația Lui: ființa umană.

Primul legământ făcut între Dumnezeu, Creatorul și prima familie creată după chipul și asemănarea Sa îl găsim în Genesa 1:27-28:

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

„Astfel, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său,
după chipul lui Dumnezeu l-a creat;
bărbat și femeie i-a creat.
Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis:
«Fiți roditori și înmulțiți-vă,
umpleți pământul și supuneți-l;
domniți peste peștii mării, peste păsările cerului
și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!»”

1.1.1. Care sunt așteptările lui Dumnezeu sau responsabilitățile primei familii stipulate în primul legământ?

În Mandatul Creației sau în primul legământ, Dumnezeu promite implicit primei familii o viață veșnică fericită împreună cu El, în condițiile în care își supune visul și aspirațiile ei, visului și aspirațiilor Creatorului: „Popularea pământului cu fii și fiice de Dumnezeu.”

1.1.2. Care sunt consecințele individuale ale neascultării de Dumnezeu, stipulate în legământul Creației din Genesa 2:16-17?

„Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: «Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, pentru că în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit!»”

Conform Scripturii, prima familie și-a folosit _____, alegând oferta Adversarului de a fi ca Dumnezeu, dar fără _____.

1.1.3. Ce spune versetul următor despre consecințele colective ale neascultării lui Adam?

„De aceea, așa cum păcatul¹ a intrat în lume printr-un singur om, iar prin păcat a intrat moartea și astfel moartea a trecut la toți oamenii, prin aceasta toți au păcătuit.”
(Romani 5:12)

¹ Prin păcat înțelegem orice gând, intenție, atitudine, vorbă, faptă contrară voii lui Dumnezeu.

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

1.1.4. Care sunt efectele neascultării de Dumnezeu, conform pasajului din Genesa 3:14-19?

Consecințele neascultării lui Adam și Evei nu au întârziat să apară. Șarpele, instrumentul prin care Adversarul seduce prima familie este blestemat: umilit (3:14), condamnat la luptă acerbă cu sămânța femeii și în cele din urmă sortit morții (3:15). Armonia primei familii se disipă pe altarul dezacordului și al luptei pentru supremație și putere, iar sarcina femeii devine extrem de dureroasă (3:16). Pământul, blestemat de Creatorul, devine ostil efortului uman și supus entropiei: spini și pălămidă (3:17). Bărbatul este condamnat la lupta pentru supraviețuire (3:17-19), iar prima familie este alungată din prezența lui Dumnezeu și, în cele din urmă se înoarcă în țărână, din care a fost creată.

Problema ființei umane, în perspectiva iudeo-creștină asupra vieții, așadar, este _____ de Creatorul și Stăpânul ei (_____), nu neputința datorată condiționării mediului sau absenței educației.

Încă din Genesa, în blestemul rostit asupra Adversarului, Dumnezeu evanghelistul include proto-evanghelia: pre-vestirea bună care anunță decizia unilaterală a Creatorului de a face posibilă eliberarea ființei umane din starea de rebeliune și neascultare de Dumnezeu în care a intrat în urma îmbrățișării „evangheliei” Șarpelui.

Din momentul izgonirii primei familii din Eden, istoria umană devine desfășurarea în spațiu și timp a planului de răscumpărare întocmit de Dumnezeu Răscumpărătorul încă înainte de întemeierea lumii.

Falimentul lui Adam și al Evei, exprimat prin neascultarea lor de Dumnezeu are ca efect izgonirea lor din prezența lui Dumnezeu, amânarea împlinirii visului Lui și înființarea cetății omului construită nu numai fără, ci chiar împotriva Creatorului.

Dumnezeu nu renunță însă la visul Său și alege un alt om, o altă familie, un popor special prin care să își ducă visul la îndeplinire.

„Domnul zisese lui Avram: «Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.»” (Genesa 12:1-3).

1.1.5. Care este în esență promisiunea făcută de Dumnezeu lui Avraam?

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

1.1.6. Cum contribuie pasajul de mai jos la înțelegerea promisiunii făcute de Dumnezeu lui Avraam?

„Căci l-am ales pentru a le porunci copiilor săi și urmașilor săi după el să țină calea DOMNULUI, făcând ceea ce este drept și corect, pentru ca DOMNUL să-i dea lui Avraam ceea ce i-a promis.” (Genesa 18:19-20).

Chiar și în cazul lui Avraam și a descendenților săi, efectul neascultării și al entropiei misionale: _____ omului de _____, este necruțător.

Din motive greu de înțeles, atât Isaac, cât mai ales Iacov se raportează la Creatorul lui ca la „Dumnezeul lui Avraam, Acela de care se temea Isaac.”

În timp ce înstrăinarea de Dumnezeu este întrețesută chiar și în cultura poporului ales, efectul rampant al neascultării de Dumnezeu la scară națională este șocant. Iată ce spune Pavel în acest sens: „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri» după cum este scris”. (Romani 2:24)

1.2. _____ CELUI DE-AL DOILEA ADAM ȘI POSIBILITATEA RĂSCUMPĂRĂRII

Din perspectiva problemei omului și a soluționării ei, temelia istoriei răscumpărării se fundamentează între răspunsul remarcabil al primului și ultimului Adam, sau al lui Adam și al lui Cristos la inițiativa lui Dumnezeu. Iată ce spune Pavel despre cei doi poli ai istoriei răscumpărării:

„Așa este și scris: «Primul om, Adam, a devenit un suflet viu. Ultimul Adam a devenit un duh care dă viață.»”

1.2.1. Ce ne învață următoarele versete despre soluția lui Dumnezeu pentru neascultarea lui Adam și care este efectul ei imediat?

„Căci dacă prin greșeala unuia singur moartea a domnit prin acel unul, cu atât mai mult vor domni în viață cei ce primesc belșugul harului și darul dreptății prin Acel Unul Singur, Isus Cristos. Deci, așa cum printr-o singură greșeală a venit o condamnare pentru toți oamenii, tot astfel, printr-un singur act drept a venit o îndreptățire pentru toți oamenii, care duce la viață. Căci așa cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, cei mulți vor fi făcuți drepti.” (Romani 5:17-19)

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

O componentă esențială a mântuirii, în spațiul iudeo-creștin este deci justificarea sau îndreptățirea.² Acest gest al Creatorului face posibilă atât păstrarea dreptății lui Dumnezeu cât și aplicarea dreptății Fiului Său asupra celor care îndeplinesc condițiile Răscumpărătorului.

1.2.2. Ce ne învață următoarele versete despre justificare: Cum suntem justificați? și Care sunt câteva din efectele ei imediate?

„De aceea, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin Care am intrat, prin credință, în acest har, în care stăm; și ne laudăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.” (Romani 5:1-2)

1.2.3. Despre ce alt aspect al mântuirii vorbește Pavel în următoarele versete?

„Așadar, acum nu mai este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Cristos Isus (care nu trăiesc potrivit cu firea, ci potrivit cu Duhul). Căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului³ și a morții. Fiindcă ceea ce era cu neputință pentru Lege, întrucât era făcută neputincioasă de fire, Dumnezeu a împlinit trimitând, din pricina păcatului, pe propriul Său Fiu, în asemănarea firii păcătoase, și condamnând astfel păcatul în fire, pentru ca cerința dreaptă a Legii să fie împlinită în noi, care nu trăim potrivit cu firea, ci potrivit cu Duhul. (Romani 8:1-4)

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate lucrurile necesare pentru viață și evlavie, prin cunoașterea Celui Ce ne-a chemat prin slava și virtutea Lui. Prin aceste lucruri, El ne-a dăruit promisiunile Lui prețioase și foarte mari, pentru ca, prin acestea, scăpând de depravarea care este în lume din cauza poftelor, să deveniți părtași ai naturii dumnezeiești.” (2 Petru 1:3-4)

„Însă acum, fiind eliberați de păcat și devenind sclavi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică.” (Romani 6:22)

² În timp ce cuvântul „justificare” are și sensul mai îndepărtat, de alt fel, de „scuză,” „dezvinovățire”, „motivare” și „rațiune”, conform DEX, în cele ce urmează este folosit cu sensul prim de îndreptățire. Pe cei ce îndeplinesc condițiile lui Dumnezeu, El îi consideră drepti.

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

„Noi toți, cu fețe neacoperite, reflectăm slava Domnului, ca într-o oglindă, și suntem transformați în asemănarea Sa din slavă în slavă; aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul.”

Mântuirea biblică, așadar, implică justificarea prin har și prin credință și sfințirea, sau transformarea credincioșilor după chipul Domnului.

1.2.4. Care este cel de-al treilea aspect al mântuirii despre care vorbește Pavel în următoarele versete?

„Însă Dumnezeu Și-a dovedit dragostea față de noi prin faptul că, în timp ce noi eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când am fost îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. Căci dacă, în timp ce eram dușmani, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult acum, fiind împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”
(Romani 5:8-10)

„Și dacă Duhul Celui Ce L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, atunci Cel Ce L-a înviat pe Cristos din morți le va da viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Lui Care locuiește în voi.” (Romani 8:11)

„Chiar și creația așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu, întrucât creația a fost supusă deșertăciunii, – nu pentru că a vrut ea, ci datorită Celui Ce a supus-o –, în nădejdea că și creația însăși va fi eliberată din sclavia degradării și adusă în libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. Noi știm că, până acum, întreaga creație geme și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, ci și noi înșine, care avem primul rod, adică Duhul, gemem în noi înșine, așteptând înfierea, răscumpărarea trupurilor noastre. Căci în această nădejde am fost mântuiți.”
(Romani 8:19-24)

1.2.5. Folosește conceptele “prezența păcatului”, “puterea păcatului”, “pedeapsa păcatului” pentru a defini conceptul mântuirii la trecut, prezent și viitor!

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

I.3. MÂNTUIREA ESTE PROCESUL DE ELIBERARE A PĂCĂTOSULUI DE _____ , _____ ȘI _____ PĂCATULUI.

I.3.1. Ce spun următoarele versete despre mântuire?

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3:23)

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Cristos Isus, Domnul nostru.” (Romani 6:23)

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință; și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu; nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8-9)

„A venit la ceea ce era a Lui, dar ai Săi nu L-au primit. Însă tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu...” (Ioan 1:11-12)

„Dacă deci Îl mărturisești cu gura ta pe Isus ca Domn^[a] și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se primește dreptatea și prin mărturisirea cu gura se primește mântuirea...” (Romani 10:9-10)

Mântuirea este efectul combinat al _____ a Fiului lui Dumnezeu și al _____ ființei umane la realitatea existenței lui Dumnezeu, neascultării ființei umane și a jertfei ispășitoare a Fiului lui Dumnezeu.

I.3.2. Alege cuvintele care definesc mântuirea din perspectiva biblică și alcătuiește o frază cu cât mai multe dintre ele.

Legea, faptele, credința, harul, perseverența, ascultarea, procesul, evenimentul

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

1.3.3. Care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi mântuită?

1.3.4. Ce trebuie să creadă cineva pentru a fi mântuit?

I.4. SIGURANȚA MÂNTUIRII ȘI NAȘTEREA DIN NOU

Una dintre deosebirile semnificative între bisericile tradiționale (sacramentale) și cele baptistice (evangelice) este în domeniul soteriologiei (știința biblică consacrată mântuirii). În timp ce denominațiile sacramentale își bazează teologia în egală măsură pe Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, denominațiile evangelice își fundamentează în mod neapologetic credința pe Sfânta Scriptură.

1.4.1. Ce spun versetele următoare despre nașterea din nou?

„Isus i-a răspuns: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu este născut din nou nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu!»” (Ioan 3:3)

„Însă tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu, născuți nu din sânge, nici din voia firii, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” (Ioan 1:12-13)

1.4.2. Ce legătură este între mântuire și nașterea din nou?

1.4.3. Ce spun următoarele versete despre siguranța mântuirii?

„Isus a mai făcut multe alte semne înaintea ucenicilor Săi, semne care nu sunt scrise în această carte. Însă acestea au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în Numele Lui.”

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

„Și mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cel care-L are pe Fiul, are viața; cel care nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, cei care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viață veșnică.” (1 Ioan 5:11-13)

1.4.4. Ce este siguranța mântuirii și când apare ea?

1.4.5. Ce legătură este între mântuire și siguranța mântuirii?

1.4.6. Încercuiește mai jos pe scara de la 0 la 10 cifra care indică măsura în care ești sigur că ești mântuit. Pe ce te bazezi și în ce context ai primit tu siguranța mântuirii?

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

D. DEPRINDERI CRUCIALE (ABILITĂȚI)

D.1. _____ ȘI _____ MĂRTURIEI PERSONALE

Deoarece “expresia întărește impresia”, sau, mai bine zis, deoarece articularea repetată a unor valori și convingeri are ca efect natural imprimarea lor, unul din cele mai eficiente moduri de consolidare a siguranței mântuirii este prin împărtășirea regulată a întâlnirii cu Isus și a impactului ei transformator asupra vieții noastre. Dacă în momentul întâlnirii cu Cristos împărtășirea evangheliei personale este naturală, spontană și exuberantă, în timp, acest fenomen natural pare a se disipa pe altarul preocupărilor și îngrijorărilor zilnice astfel încât impresia impactului întâlnirii cu El scade treptat.

În cele ce urmează vom lucra la creionarea mărturiei personale și la dezvoltarea deprinderilor necesare împărtășirii ei regulate.

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

D.1.1. Ce este mărturia personală?

D.1.2. Ce legătură este între evanghelizare și mărturia personală?

D.1.3. Care este rolul mărturiei personale în manifestarea trăsăturilor caracteristice ale credinciosului autentic?

D.1.4. Care sunt elementele esențiale ale mărturiei personale?

D.1.5. Pe o pagină A4 te rog să îți scrii mărturia personală în așa fel încât să cuprindă cele trei aspecte esențiale ale ei.

D.1.6. Încercuiește frecvența cu care ți-ai împărtășit până în prezent mărturia personală

Zilnic Săptămânal Lunar Anual

D.1.7. Când ai împărtășit-o ultima oară?

D.1.8. Descrie o situație în care ai împărtășit mărturia personală și indetifică sentimentele pe care le-ai trăit în acel moment.

D.1.9. Fii pregătit să îți împărtășești mărturia personală la următoarea întâlnire de ucenicie.

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

D.2. TRĂIREA NOII IDENTITĂȚI ÎN CRISTOS

Trăirea noii identități în Cristos presupune trăirea _____ de Cristos, cultivând _____ lui Cristos și _____ de îndemnurile Duhului.

D.2.1. Ce înseamnă să fii guvernat de Cristos, conform versetelor de mai jos?

„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Cristos Isus, Cel Ce, existând în chip de Dumnezeu, n-a considerat că a fi egal lui Dumnezeu este un lucru ce trebuie apucat, ci S-a golit de Sine, luând chip de rob și devenind asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om; S-a smerit și a devenit ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi din cer, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul.”
(Filipeni 2:5-11)

„Căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului și a morții. Fiindcă ceea ce era cu neputință pentru Lege, întrucât era făcută neputincioasă de fire, Dumnezeu a înfăptuit trimitând, din pricina păcatului, pe propriul Său Fiu, în asemănarea firii păcătoase și condamnând astfel păcatul în fire, pentru ca cerința dreaptă a Legii să fie împlinită în noi, care nu trăim potrivit cu firea, ci potrivit cu Duhul. Într-adevăr, cei ce trăiesc potrivit cu firea se gândesc la lucrurile firii, însă cei ce trăiesc potrivit cu Duhul se gândesc la lucrurile Duhului.” (Romani 8:1-5)

D.2.2. Pe o scară de la 0 la 10 indică măsura în care crezi că ai mentalitatea lui Cristos.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

D.2.3. Pe o scară de la 0 la 10 indică măsura în care crezi că trăiești potrivit cu Duhul.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

D.2.4. Ce te împiedică să trăiești o viață guvernată de Cristos?

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

D.2.5. Identifică trei lucruri pe care trebuie să le integrezi în viața ta zilnică pentru a trăi o viață guvernată de Cristos.

D.3. CULTIVAREA CĂTORVA RELAȚII SEMNIFICATIVE EVANGHELISTICE

D.3.1. Cum definești o relație semnificativă?

O relație semnificativă este o relație de impact, o relație în care două persoane se influențează reciproc în așa fel încât cel puțin una dintre persoane, dacă nu chiar amândouă sunt influențate, dacă nu chiar schimbate în bine. Studiile spun că o persoană care își schimbă radical perspectiva asupra lumii și vieții are nevoie de șase relații semnificative pentru a îmbrățișa de durată noua comunitate căreia i se alătură.

D.3.2. Câte relații semnificative ai în prezent?

0 > 3 > 5 > 7

Scrie te rog numele persoanelor cu care ai o astfel de relație la:

D.3.3. Câte relații semnificative ai la Vox?

0 > 3 > 5 > 7

Scrie te rog numele persoanelor cu care ai o astfel de relație la Vox:

D.3.4. Câte relații semnificative ai în BIC de la Vox?

0 > 3 > 5 > 7

Scrie te rog numele persoanelor cu care ai o astfel de relație la Vox:

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

D.3.5. Ce schimbări au avut loc în viața ta în ultimii ani în contextul relațiilor tale semnificative și de ce?

D.3.6. Ce îți popui să faci ca să cultivi celelalte relații semnificative de care ai nevoie ca să fii conectat simbiotic în Vox? Cu cine vei împărtăși și cui vei da socoteală de progres?

C. EFECT REMARCABIL (SCHIMBAREA CARACTERULUI)

C.1. SIGURANȚA MÂNTUIRII

Când am aprofundat mântuirea și siguranța mântuirii, am înțeles că mântuirea este un fenomen complex care înmănunchiază trei concepte: justificarea, sfințirea și glorificarea. Datorită faptului că primul vizează un eveniment trecut, al doilea un proces aflat la prezentul continuu și al treilea un eveniment viitor, există întotdeauna un grad de incertitudine, când supralicităm responsabilitatea umană și avem în vedere fragilitatea ei.

La fel ca și nașterea și convingerea că ești, sau certitudinea nașterii (vezi ultra-scepticismul), mântuirea și siguranța mântuirii sunt concepte diferite. Deși nu pare plauzibil, cineva poate fi născut din nou, sau mântuit, fără să aibă certitudinea nașterii din nou, sau siguranța mântuirii. Spre deosebire de analogia anterioară cu existența bilogică, este posibil de asemenea ca o persoană să fie sigură că este mântuită și totuși să nu fi experimentat mântuirea autentică.

C.1.1. Pe o scară de la 0 la 10, indică măsura în care ești sigur că ești mântuit.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Pe ce te-ai bazat când indicat cifra corespunzătoare?

C.1.2. Dacă ai încercuit 10, te-ai îndoit vreodată că ești mântuit?

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

C.1.3. Ce te-a făcut sau te face să crezi că nu ești mântuirii? Ce îți sabotează siguranța mântuirii?

C.2. CARACTERISTICILE VIEȚII NOI ÎN CRISTOS

În epistola scrisă credincioșilor din Roma, Pavel elaborează pe marginea câtorva caracteristici care definesc viața nouă în Cristos. Te rog să identifici care dintre ele îți caracterizează viața și măsura în care ele te definesc:

„De aceea, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin Care am intrat, prin credință, în acest har, în care stăm; și ne laudăm în *nădejdea* slavei lui Dumnezeu. Dar nu numai atât, ci ne *bucurăm* și în necazuri, știind că necazul produce răbdare, răbdarea produce caracter matur, caracterul matur produce nădejde, iar nădejdea *aceasta* nu ne dezamăgește, întrucât *dragostea* lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt Care ne-a fost dat, pentru că, în timp ce noi eram neputincioși, Cristos a murit, la timpul potrivit, pentru cei neevlavioși. Foarte rar va muri cineva pentru un om drept, deși pentru un om bun poate că cineva ar îndrăzni să moară. Însă Dumnezeu Și-a dovedit dragostea față de noi prin faptul că, în timp ce noi eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când am fost îndreptățiți prin sângele Lui, *vom fi mântuiți* prin El de mânia *lui Dumnezeu*. Căci dacă, în timp ce eram dușmani, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, *cu atât mai mult acum, fiind împăcați cu El, vom fi mântuiți* prin viața Lui.”
(Romani 5:1-10)

C.2.1.

deloc < într-o mică măsură < într-o mare măsură < într-o foarte mare măsură

Ce crezi că ar trebui să faci ca să dezvolți această trăsătură de caracter?

C.2.2.

deloc < într-o mică măsură < într-o mare măsură < într-o foarte mare măsură

Ce crezi că ar trebui să faci ca să dezvolți această trăsătură de caracter?

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

C.2.3.

deloc < într-o mică măsură < într-o mare măsură < într-o foarte mare măsură

Ce crezi că ar trebui să faci ca să dezvolți această trăsătură de caracter?

C.2.4.

deloc < într-o mică măsură < într-o mare măsură < într-o foarte mare măsură

Ce crezi că ar trebui să faci ca să dezvolți această trăsătură de caracter?

C.2.5.

deloc < într-o mică măsură < într-o mare măsură < într-o foarte mare măsură

Ce crezi că ar trebui să faci ca să dezvolți această trăsătură de caracter?

Proiectul 2: Concepe un plan format din obiective strategice și SMART integrabile în planul tău de dezvoltare pentru a cultiva mentalitatea lui Cristos și pentru a trăi o viață guvernată de Cristos.

CONCLUZIE:

Mântuirea este procesul de colaborare divino-umană

***care începe cu evenimentul nașterii din nou
sau al justificării prin credința în jefa substituționară a lui Isus Cristos
(ca răspuns la inițiativa harului lui Dumnezeu),***

***care continuă cu sfințirea
(prin ascultarea credinței și îmbrățișarea crucii
al cărui efect este asemănarea crescândă cu Isus Cristos,
proces care durează întreaga viață terestră a credinciosului)***

și se încheie cu glorificarea

**Departamentul de edificare a Bisericii creștine Baptiste “Vox Domini”
Lecția 2: Mântuirea autentică și siguranța mântuirii (Gelu Paul)**

15

Curs de ucenicie: Stabilizarea în credință

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

*(evenimentul final al intrării în veșnicie a credinciosului
și al identificării depline cu Creatorul și Răscumpărătorul lui)*

***Siguranța mântuirii este efectul natural al
justificării prin credință
sfințirii prin ascultarea credinței
glorificării prin perseverența până la capăt a ascultării credinței***

BIBLIOGRAFIE:

Biblia. Noua traducere în limba română